

11. Oppine waras.

Uks noor mees, see epi mehe neeri asjaa
me warquese ammeti. Ee äia teerimud, meeni
ka nü janna, kui äia teiste ammetimude sellis,
rupma et nü wiisi wul oma ammetit teie kumall
külle oppida. —

Siis püäl kulunud taal jee wanad korpitud
kappinad etta, ta meeni ka üheft tee üreft fies
waft miisust emale üli paluma, nü kui muudai
ammetimuste felled jeda teiwad. —

Korra küsind, „Mis ammetid olite teie oppind, ehk
ma wahast wiin teid pnuurida.“

Kassia wastas, „Kurguse ammeti.“

Korra öödi, „Kas teie muud pnuurimat ammeti fies
ei wöind emale woldia, kui nü sugust nölwatud.“
„Aga, fiesse,“ öödi korra, „Ma amman felle tööd kui
fua jeda isawaast teime suada, fies astars ma
find. Täna saadan ma neli mustt üht ärga weema
teise miisa, kui fa felle ärga nölja maha kööft tee
püäl wälla wuustata, fies astars find.“

Se tee teise miisase lüas üheft fuureft metust

läbi, täna muureftes emale ühe filla pituase
neeri tüksi, lüas eos tee ääre metta, ja kui ta ärga
ja mehi nägi tulema, fidas tas noori ühe etta pui
ärga külge ja teise täna kaula külge, ja tege nü
kui istars ta fääl en noft. Mehed nägid fida külge
ütleft, las külge püäle ta en ise fies tehtud. Mees
nü fureft lakti püäftma püaft wul fuure nohtua kai
mine laga jüel palgata. —

Mehe mend müda, täna küemüft puust kerge nöö
rija maha, mend metust läbi rattu jälle tee ääre
teiste tulewate ette, ja kui nähänd teise tulema, fies
jälle püerwind emust istada.

Mehe panned üsna inees feda nöhtüft maand
ärga inne ärga tee müda edesi.

Täna jätliq neeri tüksiga felleft puust maha, ja
metust läbi teistele tee ääre wasta, ja jälle istab
emust. Mehed inustawad ja inustawad, ärga lähe
emmeti tee müda edesi.

Kenda nööltanud ta mehi kas kuus wöl fuure
nöö. Kümnus mehed mend waldama, üs öödi, „
Täna en 8 meest fies tee ääre istanud emust. —